

365.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 13 kwietnia 1927 r.

o urządzeniu sądów dla nieletnich.

Na mocy art. 4 dekretu Naczelnika Państwa z dnia 7 lutego 1919 r. o utworzeniu sądów dla nieletnich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 171) zarządzam co następuje:

§ 1. Art. 1 ust. 1 punkt b) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 lipca 1919 r. o urządzeniu sądów dla nieletnich (Dz. P. P. P. № 63, poz. 378), otrzymuje następujące brzmienie:

„przeciwko osobom starszym, obwinionym o czyny występne względem nieletnich do lat 17 włącznie, wymienione w art. 283, 315 p. 4, 365, 366, 421, 423 i 528 (o ile dotyczy prostytucji nieletnich) Kodeksu Karnego.”

§ 2. Ostatni ustęp art. 3 wspomnianego rozporządzenia zastępuje się ustępami następującymi:

„Opiekunowie sądowi z reguły pobierają wynagrodzenie ze Skarbu Państwa. Obok nich jednak mogą być także ustanowieni opiekunowie honorowi, o ile przed ich mianowaniem złożą pisemne oświadczenie, że zrzekają się wynagrodzenia.

Liczbę opiekunów sądowych płatnych ustala Minister Sprawiedliwości. Wynagrodzenie opiekunów sądowych płatnych wynosi 175 zł., a w Warszawie—200 zł. miesięcznie.”

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 maja 1927 r.

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

366.

Oświadczenie rządowe

z dnia 11 kwietnia 1927 r.

w sprawie złożenia w Sekretarjacie Ligi Narodów dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji i Statutu o wolności tranzytu, podpisanych 20-go kwietnia 1921 r. w Barcelonie (Dz. U. R. P. z 1925 r. № 34, poz. 236), oraz w sprawie zgłoszeń przystąpienia do powyższej Konwencji.

Podaje się niniejszem do wiadomości zgodnie z komunikatem Ligi Narodów (Druk A. 6) a) 1926. Annexe) z dnia 31 sierpnia 1926 r., że w wykonaniu art. 4 Konwencji o wolności tranzytu, podpisanej 20 kwietnia 1921 r. w Barcelonie, następujące państwa złożyły w Sekretarjacie Ligi Narodów dokumenty ratyfikacyjne powyższej Konwencji:

1. Albanja (8 października 1921 r.),
2. Austrija (15 listopada 1923 r.),

3. Wielka Brytania łącznie z wyspą Terre-Neuve (2 sierpnia 1922 r.),
4. Bułgaria (11 lipca 1922 r.),
5. Czechosłowacja (29 października 1923 r.),
6. Danja (13 listopada 1922 r.),
7. Estonia (6 czerwca 1925 r.),
8. Finlandja (29 stycznia 1923 r.),
9. Francja (19 września 1924 r.),
10. Grecja (18 lutego 1924 r.),
11. Holandja (17 kwietnia 1924 r.),
12. Indje (2 sierpnia 1922 r.),
13. Japonja (20 lutego 1924 r.),
14. Łotwa (29 września 1923 r.),
15. Norwegja (4 września 1923 r.),
16. Polska (8 października 1924 r.),
17. Rumunja (5 września 1923 r.),
18. Szwajcarja (14 listopada 1924 r.),
19. Szwecja (19 stycznia 1925 r.),
20. Włochy (5 sierpnia 1922 r.),
21. Nowa Zelandja (2 sierpnia 1922 r.),

Oraz że następujące państwa do powyższej Konwencji, zgodnie z jej art. 5-ym, później przystąpiły:

1. Wolne Miasto Gdańsk (3 kwietnia 1925 r.),
2. Niemcy (9 kwietnia 1924 r.),
3. Palestyna (mandat brytyjski) (28 stycznia 1924 r.),
4. Peru (15 września 1924 r.) (ad referendum),
5. Sjam (29 listopada 1922 r.),
6. Stany Malajskie Zjednoczone, (Stany Perak, Selangor, Negri Sembilan i Pahang) (22 sierpnia 1923 r.),
7. Stany Malajskie nie zjednoczone (Stany Brunei, Johore, Kedah, Perlis, Kelantan i Trengganu) (22 sierpnia 1923 r.).

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

367.

Oświadczenie rządowe

z dnia 11 kwietnia 1927 r.

w sprawie przystąpienia Finlandji do Międzynarodowej Konwencji Radjotelegraficznej, podpisanej w Londynie dn. 5 lipca 1912 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości zgodnie z komunikatem Poselstwa Angielskiego w Warszawie z dn. 7 marca 1927 r., że Finlandja zgłosiła dn. 5 lutego 1927 r. Rządowi Brytyjskiemu swe przystąpienie do Międzynarodowej Konwencji Radjotelegraficznej, podpisanej w Londynie dn. 5 lipca 1912 r. (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 88, poz. 795).

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*